

ville være væsentlig mere brugbar, end hvad 179 folketingsmedlemmer vil kunne »kloge« sig frem til.

Derfor anbefaler vi lovforslaget, hvorefter beskæftigelsesministeren får mulighed for at udsætte loven fra foråret 2001, indtil arbejdsmarkedets parter har fundet en bedre løsning på ligelønsproblemerne.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu ved jeg jo ikke, hvor meget man kan gå i kødet på Venstres ordfører, når Venstres ordfører ikke er ordfører på det her område. Det har måske lidt at gøre med, hvor meget man så i virkeligheden prioriterer det her ligelønsområde, at man ikke kan sende ordføreren på området.

Nu har vi lige slagtet Videnscenteret, nu skal vi så også slagte den lønstatistik, der skulle ligge til grund for, at man kunne gå ind og ændre på de uligelønsforhold, der er.

Vi har haft ligelønsloven i 26 år. Der er stadig væk 12 pct.s forskel på kvinders og mænds lønforhold, og jeg vil gerne spørge Venstre: Hvad er det, I vil sætte i stedet? Hvad er det, I vil, i stedet for denne her statistik, som skulle kunne ændre på de 12 pct.?

Første næstformand (Svend Auken):

Forrettingsordenen er altså sådan, at vi helst skal tale i tredje person: »Hvad vil Venstre gøre« og ikke »I«. Det er ikke nogen alvorlig forseelse, men sådan er reglerne.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Ligesom Enhedslistens ordfører gav udtryk for, kan også jeg sige, at Venstre i dag taler til min nysgerrighed vedrørende det her spørgsmål.

Skulle man tage ministerens lovforslag som et udtryk for, at nu ville man lægge en del af ansvaret for arbejdsmarkedspolitikken over til parterne, hvad man jo ikke ønskede at gøre med hensyn til eksempelvis deltidsspørgsmålet og en række andre sager, så kunne man jo selvfølgelig tage det som udtryk for noget positivt; det tror jeg nu ikke er tilfældet.

Derfor vil jeg spørge Venstres ordfører hr. Flemming Oppfeldt: Hvad er egentlig dine – undskyld – Venstres ideer? Hvad er Venstres ideer til at nedbryde de systematiske lønforskel-le, der er på det danske arbejdsmarked? Det er nemlig sådan, at man tilkendegiver i lovforslaget, at man ikke mener, at lønstatistikker er en

hensigtsmæssig måde at gøre det på, hvorfor vi må spørge Venstre, hvad der så er hensigtsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

At det er mig, der er ordfører i dag, og ikke den oprindelige ordfører, er ikke et udtryk for en deklassering af emnet, bestemt ikke, jeg er en meget kompetent reserveordfører.

Men så vil jeg sige, sådan sagt med menneskesprog, at det, vi sætter i stedet, er den danske model. Det er, at vi prøver at få den danske model til at fungere, ved at arbejdsmarkedets parter sætter sig sammen med vores dygtige ministre, som evner at tale med arbejdsmarkedets parter, og så får gjort noget reelt ved problemet frem for at lave en papirstatistik, som belaster virksomhederne, som påfører virksomhederne omkostninger, som kræver, at virksomhederne skal bruge timer på at lave en sådan statistik – kun papir, ingen ligestilling.

Det er sådan set det, der er problemstillingen her, så vi vil altså give den danske model en chance. Og det kan selvfølgelig ikke sammenlignes med deltidsarbejde, for det er et spørgsmål om rettigheder, om minimumsrettigheder for lønmodtagerne i vort samfund.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu havde jeg sådan som udtryk for den almindelige husorden frafaldet ordet i første omgang. Da jeg erfarede, at det ikke var ordføreren, men en stedfortræder, syntes jeg ikke, man kunne gå til den stedfortrædende ordfører. Men når nu den stedfortrædende ordfører erklærer sig kompetent, er vi jo næsten nødt til at få svarene på, hvilket nyt der er kommet. For lovforslaget her har faktisk været i høring. Arbejdsmarkedets parter har drøftet det, og de har faktisk også givet indstillinger om, hvordan det skal være.

Kl. 13.30

Det, der er problemet, er, at arbejdsmarkedets parter ikke er enige, for den part, som har problemet med, at der ikke er ligestilling lønmæssigt, nemlig arbejdsgiverne, ønsker ikke at blive forpligtet. Derfor er spørgsmålet: Er det ikke mere korrekt at sige, at man gerne vil have loven udskudt, sådan at arbejdsgiverne kan komme med en model, som de kan give til regeringen, som så kan vende tilbage med arbejdsgivernes model, eftersom man ikke ønsker at følge de hø-